

UNA "REALITAT" FABRICADA

Una cosa és la realitat i altra la imatge mental que en tenim:

Aquesta imatge mental o "*realitat*" *subjectiva* no està formada únicament per observacions directes: Bona part ens arriba ja elaborada (interessadament) per la societat que ens envolta, l'educació i els mitjans de comunicació. <http://antigona.org>

Això és veritat sobre tot en la imatge que tenim de realitats que no podem abastar per nosaltres mateixos, com són que l'Estat té 39 milions d'habitants o que hi van morir 91 dones víctimes "de la violència domèstica" en 1997. Coneixements com aquests no els hem adquirit directament de la realitat, sinó que hem necessitat la col·laboració de moltes persones i organismes.

Tampoc no arribarien a nosaltres si no s'haguessin incorporat als mitjans de comunicació o a l'educació. Per exemple, abans de 1997, les dones mortes per violència domèstica també van ser comptades, però van passar desapercebudes pel gran públic. Altres informacions continuen ocultes ara.

Moltes dades conegudes quasi no surten als mitjans de comunicació, i les que surten no són complertes. Per exemple: segons la policia, les dones mortes en 1997 no van ser 91, sinó 151. Per què aquesta diferència? Doncs perquè les 91 van ser mortes per la seva parella masculina, però les altres 60 ho van ser per altres parents, probablement, altres dones. Aquestes 60 dones també van ser víctimes de la violència

domèstica, però no resultaven útils per donar la imatge de l'home agressor-dona víctima que es proposaven els mitjans de comunicació, per la qual cosa van ser "descomptades" de la llista de víctimes de la violència domèstica, com si el fet que filles i mares es matin entre elles no fos violència domèstica. Per la mateixa raó, també van ser descomptats els 148 barons d'aquesta llista. Per tant, les víctimes de la violència domèstica en 1997 no van ser 91, sinó 299: ¡més del triple de les comptades pels mitjans de comunicació! (299-91=208 ¡no compten!)

Aquesta informació parcial i tendenciosa cerca vincular emocionalment el públic amb una idea convenient per al Poder, igual que la propaganda de Hitler vinculà el seu públic (¡els seus 10 milions de votants!) a una idea "convenient" respecte els jueus. Actualment, el que interessa és apartar l'atenció del públic dels problemes dels barons (sobre tot, nens i joves), per la qual cosa els seus desavantatges s'amaguen o "s'expliquen" a través d'eufemismes o prejudicis semblants als racistes. Hem elaborat un resum d'alguns d'aquests desavantatges.

DESAVANTATGES DELS BARONS:

El fracàs escolar dels nens és major que el de les nenes. ESO: nens: 29,4% / nenes: 17,5% (1996).

Les nenes tenen una millor definició de futur

Els nens són més agredits que les nenes

Hi ha 3 noies universitàries per cada 2 nois (moltes universitàries resten fadrines)

L'esperança de vida dels barons és entre 7 i 8 anys menor que la de las dones, fins i tot és 14 anys menor a Rússia.

Els homes es suïciden entre 2 i 3 vegades més.

Els homes moren 4 vegades més per la droga

4 de cada 5 malalts de SIDA són homes

En els naufragis, morien majoria d'homes. Titànic (per classes): dones: 3, 16 i 45% ; h: 66, 92 i 88% morts

Els h. són 3 i 4 vegades més víctimes d'assassinat.

Les víctimes del terrorisme són majoria homes

Els h. són 60 vegades més víctimes de la guerra

Les víctimes de les pateres són homes quasi totes

Solament els homes són obligats a fer la mili

En 1977, les víctimes mortals de la violència domèstica van ser 151 dones i 148 homes.

"EXPLICACIONS" (*cursiva*) i observacions:

*Les noies són més intel·ligents/disciplinades.
Els nois no s'interessen pel coneixement.*

(Definició = projecte) No es difon aquest fet.

S'insinua el contrari.

Les noies són més intel·ligents / Els nois troben més fàcilment treball.

*Les dones són més fortes.
Els homes són uns borratxos.
Els homes van com bojos.*

Els homes també són psíquicament més dèbils.

Els homes són més viciósos.

En canvi, les dones es contagien més fàcilment.

No es considera antiquat, ni discriminatori. Només es condemna la discriminació per classe.

Però es destaquen els assassinats de dones

Es fa més publicitat si són dones

Hom suposa que els morts han de ser homes.

Hom diu que els homes poden escapar. No es relaciona amb l'expulsió d'homes.

Eliminar el Servei Social Femení va ser "igualtat"

Solament es fa propaganda de les dones víctimes d'homes. Creen l'estereotip h-agressor/d-víctima

Les execucions d'homes són centenars de vegades més nombroses que les de dones.

Els accidents laborals afecten 3 vegades més els homes. En els domèstics hi ha poca diferència.

9 de cada 10 presos són homes

4 de cada 5 nens del carrer són nois

9 de cada 10 dels sense sostre són homes

Les associacions a favor dels drets dels barons poden no ser admeses pel poder

Separacions: l'home quasi sempre perd el pis i la custòdia dels fills, i ha de pagar pensió, hipoteca...

Ser dona es considera un atenuant per l'aplicació de la pena de mort (hom crea més desigualtat)

Els homes agafen els treballs perillosos, doncs es veuen més obligats a treballar i guanyar diners.

Els homes són més delinqüents.

No s'ignoraria si fos al contrari (nenes xineses).

Hom reconeix que ho són per problemes afectius.

Hom suposa que no les necessiten.

Són insultats si intenten crear-les.

Són els coneguts pares de talonari. Única discriminació que ha donat lloc a associacions d'homes.

Corolari: Els homes pateixen estadísticament els desavantatges de les classes baixes (menor esperança de vida, major taxa d'empresonament, perills, abandó...) malgrat que una minoria d'homes ocupa el poder.

Si hom volgués fer passar els homes com a víctimes de la societat i de la dona, encara seria més fàcil que fer-ho amb les dones, com es fa ara. Per tant, la imatge home privilegiat/ dona víctima és una farsa social, recolzada en una informació tendenciosa i uns dirigents-comediants, que no respecten la veritat.

Majorment d'una manera instintiva, inconscient, però també intencionadament o per por a la societat, els homes oculten els desavantatges dels altres homes, les seves discriminacions i la violació dels seus drets. Obrant així, obtenen l'avantatge de perjudicar els seus competidors, especialment els nens i joves en el seu procés de formació. Aquest efecte és major a les societats més avançades i organitzades, doncs l'Administració intervé més en l'educació de les classes menys privilegiades, podent ocasionar llur col·lapse i destrucció.

FRASES BREUS:

A mesura que hom abandona el dret, apareix la Llei de la Selva.(a partir de J.A. Marina)

Sense garantir la innocència, no es pot garantir la llibertat. (Montesquieu)

La diferència entre una societat política i una banda de lladres és la llei. (S. Agustí)

Enemics de la veritat són per igual la mentida i el silenci. En grec, l'oblit, aletheia, era el contrari de la veritat, léthe. L'oblit de la discriminació del baró també s'oposa a la veritat (Èdip Rei).

Rudolph von Ihering: La lluita pel dret. 1881. Editorial Civitas.

CAP.III LA LLUITA PEL DRET A LA ESFERA INDIVIDUAL (pàg.77):

Dret: poesia del caràcter. El dolor fa reaccionar al ser moral.

Patologia del sentiment legal: no es la raó, sinó el sentiment qui exigeix el dret.

Facultat de sentir dolor davant la lesió del nostre dret. (És essencial)

Sentir dolor i continuar indiferent... (porta) greus conseqüències per al sentiment mateix.

Sense acció, s'anul·la completament la facultat sensible:

“Si l'Estat té dret a cridar-lo a lluitar contra l'estranger, si pot obligar-lo a sacrificar-se i donar la seva vida per la salut pública, ¿per què no ha de tenir el mateix dret quan és atacat per l'enemic interior, que no amenaça menys la seva existència que els altres? Si la covarda fugida és en el primer cas una traïció a la causa comú, es podrà dir que no és el mateix en el segon?” (R. v. Ihering)

ANÈCDOTES

Consejo de la Juventud, José Félix García Calleja: *El Tribunal Constitucional sin duda fallaría a favor de un varón que... plantease un recurso de inconstitucionalidad por discriminación de sexo bajo el argumento de ¿Por qué tengo yo que hacer el servicio militar i mi hermana no?* (el Per., 2N1990)

Motí del Bounty, el 28 de abril de 1789. S'estableixen a l'illa deserta de Pitcrain 15 homes i 12 dones (15h.= 9 blancs i 6 polinesis). Al cap de 10 anys, quedaven Alex. Schmit, 10 dones i 19 nens.

Els principals conflictes van ser: (¿Seria aquesta l'evolució de la societat sense Dret?)

1º Repartiment de terres: tan sols entre els homes blancs => matança entre homes.

2º Fasto es suïcida per gelosia. El viudo lliga amb altra, que emmetzina el seu marit, un polinesi descontent.

3º Uns homes, fastiguejats, es donen a la beguda. Edip Rei, ap. 99064/ 08080 BCN

4º Les seves dones es refugien armades en un racó de l'illa. Baralles i sang. Corr. e.: EdipRei@suport.org

Resum: de 15h., van morir 14, únicament 1 de mort no violenta. De 12 dones, moriren 2, una per suïcidi.